

વಿವರಿಸಲಾಗದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ವರ್ತನೆಯ ಹಿಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ‘ಹೀಗಾಂಬಾರದು
ಎಂಬ ಭಯ ಇರುತ್ತದೆ.

ಡಾ.ವಿನೋದ ಭೆಬ್ಬಿ

130: ನನಗೆ ಸಬಲೀಕರಣ ಬೇಕು-2
ಗೊಡ ಪರಂಬಂಧ ಇತ್ಯಕ್ಷೀಯದು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿದ್ದರೂ
 ಏರ್ಪಾತ್ರಾಸ್ತಿಕೀಲ ದ ಕರ್ತವ್ಯ ಮೈಲ್ ದರ್ಶಿ

(empowerment) ಬಂದು ಕಡೆಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಡಲು ಬಯಸುವವರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತ ಲೈಂಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳದೆಸಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು).

ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೀರೆ. “ಗಂಡ ಹೀಗೆಯಂತೆ ಗೊತ್ತುದರೂ ಅವನನ್ನು ಯಾಕೆ
ನೆನ್ನೆಚ್ಚೆಹಿಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದರಕ್ಕಿ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತುಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರಿ. ಅದಿರಲ್ಲ,
ಪರಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮಗೆ
ಅಷ್ಟಾಗಿಂದಿಲ್ಲವೇ” ಅಕೆ ಅನಾವಾನಿದೆಂಬು. ‘ಅವನು ಸಾರಾಸಾರಿಗೂ
ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೂರಾವೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ಹೋಪದಿಂದ ಮನೆಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೆರಡು ವಾರ ಬಿಟ್ಟು ವಾಪಕು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ
ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾನ ವ್ಯವಹಾರ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಧಾರಣೆಗೇ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ
ಎಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ”ನನಗೆ ವಲ್ಲಿ ದೋಷವಿಡ ಎಂದು
ಹೋಕೆಯಿತು. ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ನಿದಿಪ್ರವರ್ತನೆಯಿ ಹಿಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೀಗಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಭಯ ಇರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು
ಖಿಡಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದೆ. “ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಇದರೇ?”
ಅಕೆಯ ಉತ್ತರ ಸರಳವಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಎದುರುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿನ್ನರೆ ಇದರೇ
ಇವಳನ್ನು ಬೆಂಜಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮನೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲ್ಯಾಂ ಬಿಡ್ಡರ ಉಪಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವಳು ರೆಗಿ
ಹರಿಷಾಯ್ಯರು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಣಕ್ಕೆನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.
(ತನ್ನ ಗಂಡನ ಪರಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ‘ನಿನಗೇನು ಕಡಿಮೆ
ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ? ನಿನ್ನನು ಬೆಂಜಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಬಾಯಿ
ಮುಜ್ಜಿಸಿದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬಳು ಇತ್ತಿರೇಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತು. ನೂರುವರ್ಷಗಳ
ಹಿಂದಿನ ವಾದಿಕೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರು ಒಬ್ಬ ಸುಮೃದ್ಧಿಯಿತ್ತಾರೆ
ಎಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಆತ್ಮಗೌರವ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು
ಸುಷವಾಗುತ್ತದೆ!)

‘నన్ని లిచికివాయితు. కేళిదే. ‘అందరే గండెన హోరసంబధవన్ను కేడకదిద్దల్ని నిమగ్ని నిదిష్టు శ్రయోజనగాలపే వెందాయితు.’ ఆకే బట్టికేందరణు. ఇవళ ఆత్మహీనతేయ మూలవన్నే కేడకబేటు. ‘కరుణా నిన్ను బాల్యద బగీగే, తాయ్యుందెయర బగీగే స్వల్ప హేఱుత్తిరా?’

ಕರುಣಾಳ ಕದೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿತ್ತು

ಕರುಹಾ ಹೆಚ್ಚಿವರಿಗೆ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಾನ. ಕಾರಣವೇನೊ ಗೆಲ್ಲತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅಪ್ಪು ಮಗಳಿಗೆ ತ್ರಿಷ್ಟಿ ಹೇಳಿದ್ದಿನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅದರೆ ಅಮೃತಾಗಲ್ಲ. ಇವಳಿನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷೇತ್ರಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯುವ ಮುಂಚೆಯಿಲ್ಲದಲೂ ಕರುಹಾ ಅಮೃತಿನಿಂದ ಅಳಿವ ದೂರಕ್ಕೆ ತಿರುವುರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಮೃನ ತೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಆಟವಾಡಿದ್ದಾಗಲೀ, ಅತ್ಯಾಗ ಅಮೃತಿನಿಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದಾಗಲೀ ನೇನಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಬಯಸುತ್ತು, ಅವಕೇಳಣದ್ದೇ ನೇನಿಂದಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶಾಲೆಗೆ ಬಯಸು ತಂಗಳನ್ನು ಹಳೆಯಿದ್ದು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಟಡ ಜೊತೆಗೆ ಬಯಸುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣೀರು ಇಲ್ಲದ ದಿನನೇ ಇಲ್ಲದೆಸುಬಹುದು. ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯ ಅಂತಿ ಬಿಬ್ರರು ಕರುಹಾದೊರೆ ತನ ಮತ್ತಳ ಜೊತೆಗೆ ಇವಳಿಗೂ ಕೆತ್ತಲು ಹಾಕುತ್ತಿದಾಗ

ಅಮ್ಮೆ ಅಂಟಿಯನ್ನು ಬಯಸ್ತು ದೂರವಾದಿದ್ದಿದೆ. ಕ್ಷಕ್ತಿವಳಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಜಡೆಯನ್ನು ತನ್ನೇ ಅಡ್ಡಾದಿದ್ದಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಸಹಪಾತಿಗಳಿಂದ ನಗೆಪಾಟಿಲಾಗಿದ್ದು ನೇನಷಿದೆ. ಅಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು, ದಡ್ಡಿಯೆಂದು ಎಲ್ಲರೆಡುರು ಹೊಡೆದಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆಫಾತಕರ ಫೋಟೆ ಆರು ವರ್ಷದ ವರ್ಷಾಳ್ಜಾಗ ಅಮ್ಮೆ ಇವರಣ್ಣು ಒಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಬೀಗಂಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆನ್ನತಿದ್ದಳ್ಳು. ತಡರಾತ್ಯಾಯಿ ತನಕ ಅರ್ಗತ್ತಲೆಯ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ್ದು ಅತ್ಯುತ್ತ ಭರ್ಯಾನಿಕ ಅನುಭವ ಎಂಬು ಮುಗಿಸುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಕರ್ಯಾಳಾ ಅರ್ಜಿಷಿವ ಆಗಿದ್ದಳು. ಜಿವ ಮರಳಿದ್ದು ಮೊದಲ ಸಲ ಸಂಪಾದನೆ ಕೈಗೆ ಬಂದಾಗ. ಅಧಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯೆಯ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿ ಅನುಭವ ವರ್ಣಸಲಾಗಿದ್ದು. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಸಲ ತಾಯ್ಯಂದಯುರ ಅವಲಂಬಣೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಬಟ್ಟೆಬೆ, ಪಾದರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಧರಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಗಲೂ ಅಭ್ಯಾಂತರದಿಂದೆ. ಮದುವೆಯ ನಂತರವಂತೂ ತವರಿಗೆ ಕಾಲಿಡರೆ ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಇದೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತ ಕರುಣಾ ಗದ್ದಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿತು. ಹೀಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಈಡಾಗಿ ಬೆಳೆದವಳಿಗೆ ಭೀಕರ ಒಂಟಿನ ಕಾಡಿದೆ.

ప్రతియి నంబెల్లుడే ఆక్రూగాదవ చేళియలాగిల్ల. తాను అల్లపుణి, చేలేయిల్లదవకు, అసమధానాలు, దుబ్బలజు ఎంప నంబిచే హరఖగుట్టిదే ఇదను డేళ్లించు వైఫిస్తిశ్శు ఆకేయన్న తడేదు హేళిదే. “కరువా, నిష్పదుబాల ఎందు యారు హేళిదు?” ఆకే అధ్యవాగదే మికిషికి నోచిదాట, “నిజవాగియు కేళబేఁందరే నిష్ప అక్కం సమధారు. సామాన్సురిగింతలు హెచ్చు సామాన్స నిమిదీ!” ఆకే నంబలారదే “నను సమాధానక్కాగి హేళుత్తిద్దిరి!” ఎందు ముఖితురివదాలు. నాను విపరిచిదే.

ಒಂದು ಉದ್ದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ: ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಹುಲಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ವರಗುತ್ತದೆ. ಜಿಂಕೆ ಮೈಕೋಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಚಂಗಣೆ ನೀಗರಿಯುತ್ತದೆ. ಹುಲಿ ಅದನ್ನು ಬೊಸ್ಟಿತ್ತುತ್ತದೆ. ಜಿಂಕೆ ಮೈ ಬಳಳಿಸುತ್ತ, ಸರ್ಕನೆ ದಿಕ್ಕು ಬಳಲಿಸುತ್ತ, ಬಿದ್ದಾಗ ಪುಟ್ಟೆಳುತ್ತ ಏಡಿ ಕೊನೆಗೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಂತರ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ‘ಅಭ್ಯಾಸ, ಹುಲಿ ಭಯಿಂಕರ ಪಾಣಿ ಅದರ ಮುಂದೆ ನಾನೆನ್ನು ದುರ್ಬಳಿಸಿ! ವಿಕ್ರಿತವೇನಿದರೆ, ಜಿಂಕೆಯ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಭಯಪಡಿದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಅಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿಲು ಅದ್ದಿ ಬಲವಾದ ಕಾಲುಗಳು, ಬಳುಕುವ ಶರೀರ, ತಿಳ್ಳ ದೃಷ್ಟಿ, ಹಾಗೂ ಸೇಣಿ ಪಾರಾಗುವ ಬಧಿ – ಇವೆಲ್ಲ ಇವೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹುಲಿಯನ್ನು ಮಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಿಂಕೆಯ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.’ ಕರುಣಾ ಕಣ್ಣುಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಳ್ಳ. ನಾನು ಮುಂದುವರಿದೆ. ‘ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜಿಂಕೆಯ ಭಯವೇ ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಪೂರ್ಣಪೂರ್ವಾದಲ್ಲಿ ಹೊರತರಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂದೂ ಅರಿವಾಗುವದಿಲ್ಲ.’

ಕರುಹೂ ನಿಥಾನವಾಗಿ ಅಧರ್ಮವಾಡಿಕೊಂಡಳ್ಳ. ಇವೈಲ್ಲ ದರಂತದ ಸರಣಿಗೆ ಒಟಗಾಗಿ ಸತತ ನೋವು ತಿಂದರೂ ಆಕೆ ವ್ಯಾಸರ್ತಿಗೆ ಒಟಗಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕುಸಿದ್ದಿಲ್ಲ ಬಡಲಾಗಿ ಸೆಣಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಬದುಕಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಇಡಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಬದುನ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಕೆಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ – ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಗಂಡನ ಬೇಡದ ಪರಸ್ನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿದೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ತೋರಿ, ಸಿಹಿಸಲಾರೆ ಎಂದು ಒಕ್ಕಿಹೋದ್ದಾಳೆ. ಇದರಭಾಗ ಏನು? ತನಗಿದು ಬೇಕು/ಬೇಡ ಎಂದು ಜಗಲ್ವಾಗಿಕೊಂಡರೂ ಎಲ್ಲೋ ತಾನು ಇಯಿಂದಧ್ವನಿ ತತ್ವವಲ್ಲ ಏನುವ ಮುಗಿಗೆ ಆತ್ಮಗೌರವ ಇದೆ ಎಂದಾಯಿತು!

ಕರುಣಾಳ ಈ ಚೂರುಪಾರು ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಬೆಳಿಸಿ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಒಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉತ್ತರ ಸದಾಯಾರ್ಥಿಗೆ ಮಂಗಳವಾರ ಹಾಗೂ ಪುಕ್ಕವಾರ ಕರ್ಮಚಾರಿಗೆ ಬೇಂಗಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8050255229 (3 ರಿಂದ 5 ರ ತನಕ); ದಾಂಪತ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8494944888 (11 ರಿಂದ 5 ರ ತನಕ).